

mig overordentlig ønskelig, om vi kunne faae Examenskommissioner her, thi det vilde maasse føre til en lettere og større Forbindelse mellem de tre nordiske Landes Universiteter, end der er i dette Øieblik, og dette vilde være af stor Betydning for Folkenes Udvikling.

Brix: I Ønskeligheden af en Forbindelse med de andre nordiske Landes Universiteter skal jeg være enig med det ærede Medlem; men jeg tror ikke, at Forbindelsen derfor hidtil har ligget i de forskjellige Examinere. Den har ganske simpelt ligget i, at der til disse Examinere knytter sig bestemte Rettigheder, som det ene Land ikke vil indrømme det andet Lands Undersaatter. Der er nu Intet til Hinder for at studere ved andre nordiske Universiteter og at høste Nytte deraf, og man er ikke ved Examen bunden saaledes, at man ikke ved at studere ved det fremmede Universitet, naar man forøvrigt besidder den fornødne Evne til at arbejde, meget godt skulde kunne underkaste sig Examen her.

Da ikke Flere begjærede Ordet, erklæredes Forespørgslen for sluttet.

Formanden: Dagsordenen er hermed udtomt. Næste Møde vil blive afholdt imorgen, Tirsdag, Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

1) Folkethingsmanden for Odense Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) m. Fl. indbringe:

Forslag til Lov om Forandring af Korntiende in natura til Pengeydelse efter Kapitelstægt.

2) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Adel, Titler, Ordener og Rang m. m.

Mødet hevet Kl. 2, 40 Min.

Tre og tredivte Møde.

Tirsdagen den 17de November Kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Ved Folkethingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds (Fjord) er der indgi-

vet et Andragende fra Skodborg og Vandfuld Herreder og Lemvigs Landboforening om Forandring i Tyendeloven. Andragendet vil blive overgivet til Udvalget for Andragender.

Den første Sag paa Dagsordenen var: Indbringelse ved Folkethingsmanden for Odense Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) m. Fl. af „Forslag til Lov om Forandring af Korntiende in natura til Pengeydelse efter Kapitelstægt.“

N. Andersen: Det Forslag, jeg herved paa Medforslagsstilleres og egne Begne skal tillade mig at indbringe i det høie Thing, gaar ud paa at bestemme, at den Korntiende, der leveres in natura, skal herefter betales med Penge efter hvert Aars Kapitelstægt. Ved Forordningen af 8de Januar 1810 blev det overladt til Tiendeyderne at vælge, enten de vilde yde deres Tiendekorn in natura eller betale det med Penge efter Kapitelstægt for hvert Aar eller med Gjennemsnittet for 10 Aars Kapitelstægt. Omtrent $\frac{1}{3}$ af Besidderne af det tiendeydende Hartorn valgte at levere Tiendekornet in natura, medens omtrent $\frac{2}{3}$ valgte at betale Tiendeverdelaget med Penge efter hvert Aars Kapitelstægt eller efter Gjennemsnittet af 10 Aars Kapitelstægt, og Nogle have faaet Verdelaget ansat til en fast aarlig Pengeafgift. Man kan nu vist gaa ud fra, at Tiendeyderne den Gang have valgt det, som de ansaa for det for dem Fordelagtigste; men det har siden viist sig, at Ydelsen af Korn in natura medfører forskellige Ulemper, som Yderne ikke tidligere havde tænkt sig. Det hænder saaledes for Mange, at de maa levere deres Tiendekorn paa tre forskellige Steder, og der opstaar ikke sjelden Meningsforskelligheder mellem Tiendecieren eller den, han sælger Tienden til, og Yderne om, hvorledes Tiendekornet skal være, og endelig er der kommet den Ulempe til, at den stærke Udpacellering, som mange Steder har fundet Sted, har medført en Deling af Tiendeydelsen i meget smaa Parter, hvorved Ulemperne ved Tiendens Levering in natura ere blevne endnu langt større, end de vare før. Men der er endnu kommet et Moment til, som vistnok ikke mange Tiendeydere havde tænkt sig, den Gang de valgte at levere deres Tiendekorn in natura. Det er nemlig det, at der, saa vidt jeg husker, i 1834 er falden en Høstesteretsdom for, at Tiendeverdelaget in natura ogsaa skal leveres med Opmaal i Genhold til Forordn. 10de Januar 1698 om Maal og Vægt. Jeg veed, at der er faldet saadan Dom, hvorved Tiendecieren har faaet sig tilskjendt Ret til Opmaal paa Tiendekornet. At det ikke har været forudsat ved Tiendeanordningen af 1810, ligger allerede deri, at man gav Tiendeyderne Valget imellem at betale med Penge eller